

HENRICO . STEPHANO .

O qui flosculus es typographorum
 HENRICE; hos loquor elegantioris,
 Non ignobilium solum in venustum;
 Ut latisco hilarus, diu capitum
 Cum te conspicio alloquorq. caram!
 Ut facta modò dextera triumpho!
 Tu messem vberem adorea beata
 Latè disseris Aonum per arua;
 Alter Triptolemus: sed & politas,
 Et doctus magis, utilisq. nobis,
 Qui pulli sumus elegantiarum:
 Tu tot secula divitas, in oris
 Gallia, Hesperia, Allemanniaq.
 Instauras iterum Atticas Athenas;
 Ut Troiam Eurysilaus atque Apollo:
 Verum isti recidiva condidere,
 Sua perpetuum videntur Athina,
 Fato prope, miseroq. mortis.
 Salve vrbe, decus è typographorum
 HENRICE, & decus vruditionum;
 Et me quæro tuum, tui volentem,
 Tuis amnumera, volens lubensq.
 Si te perditio amo calog. amore,
 Si facundum animi feracis vber
 Admiror, benivoloq. gratiasq.

† O, quot sunt ubicumque,
doctiorum

* Sidus nobile, solq. lide,
rarum:

Non cesso canere optimi merenti
De re musica, & omnibus Camænis;
Si iam mancipium diu tuum sum,
O Parnasi hÿacynthi, nobilisq.
Cÿrrhae sesame, Galliaq. laur.

obseruantia & amoris
Arctandi lib. mrv. F.

Jan^{us} Gulielmus
Zubronsis.

Gulielmus.